

Voorwoord Boegvaarderke 1 - 1980

Zo'n goede duizend negenhonderd tachtig jaar na het kerstekind, werd er in een koude barak, ergens langs het kanaal, een klein boekske geboren. En zoals dat vroeger meer het geval was, kreeg het de naam van zijne pa: Boegvaarderke zou het voortaan heten.

Ja, beste vaarders en ouders, zo zou het verhaaltje kunnen beginnen dat het ontstaan van ons nieuw klubboekje poogde te beschrijven. Inderdaad, in deze kerstvakantie, die bepaald niet tot de drukste kanoperioden van het jaar behoort, werd er gestart met een informatief klubblaadje. Het was de sekretaris van onze klub, Paul Broekx, die hiertoe het initiatief nam. Samen met enkele andere vrijwilligers vatte hij het grootste werk aan om iedere twee maand dergelijk boekje te laten verschijnen. Het nummer dat voor u ligt is het eerste resultaat geworden.

"Wat is eigenlijk de bedoeling van zo'n klubblaadje?", zullen de meesten onder jullie zich wel afvragen. Is de eigenlijke Boegvaarder, ons klubboekje van voorheen, niet meer goed genoeg of heeft de klub ineens geld te veel dat zij zulk een project kan financieren? Niks van dit alles. Sinds lange tijd al missen we in onze kanoklub, die toch nog altijd de grootste in België is, een schakel in het kontakt met de leden en met hun ouders, vooral in de winterperiode. De meeste berichtgeving gebeurt immers nog altijd mondeling, of via het bord dat achter in de loods tegen de kleedkamers hangt. Het is te verstaan dat iemand die gedurende een zekere tijd weinig naar de klub komt, maar die er toch graag bijhoort, van sommige zaken niet op de hoogte is en daardoor allerlei activiteiten moet missen.

Vooraf om aan dat soort van euvels te verhelpen, werd het Boegvaarderke in 't leven geroepen. Want iedereen zal wel begrijpen dat we, met een blaadje dat per post wordt rondgedeeld, de wedstrijdvaarders, de toeristen en de ouders op de best mogelijke manier kunnen bereiken. En de klub vond dat dit wel wat mocht kosten.

Natuurlijk - en dat is het antwoord op de tweede vraag van zoëven - is de grote Boegvaarder, of de pa, zoals hij in het begin genoemd werd, nog altijd goed genoeg. Hij zal ook dit jaar trouwens weer eens tot verschijnen gebracht worden, en dat dan voor de tiende keer, sinds 1971. De traditionele Boegvaarder is in werkelijke zin de voorloper van het nieuw klubblaadje, omdat hij in de aanvang met b.v. Jan Broekx als eerste redakteur, vooral informatief gericht was. Omdat het echter toen en ook later (en nu nog) moeilijk was de Boegvaarder geregeld te laten verschijnen, werd aan dit informatief karakter tekort gedaan en verdween het geleidelijk aan uit de boekjes. NU ziet de huidige redakteur de Boegvaarder als een jaarlijkse happening, met artikels van vaarders in en over allerlei plezierige herinneringen van het afgelopen jaar, zodat deze 'voor het nageslacht' niet verloren gaan. Toch heeft de klub nog altijd nood aan een informatie-verstrekend blaadje en het is met deze bedoeling dat we het Boegvaarderke boven het doopvat houden?

Uiteindelijk zullen dus de Boegvaarder en het Boegvaarderke, zoals dat voor vader en zoon past, elkaar weinig in de weg lopen, integendeel, zij hebben alle mogelijkheden om elkaar aan te vullen.

Meer in detail willen we in dit blaadje volgende zaken publiceren: een kalender van wat er in de volgende twee maanden gaat gebeuren, verslagen over wedstrijden en toeristenuitstapjes, voorbije prestaties, interviews met oude kanobekenden, vergaderingennieuws en alles wat er buiten de club gebeurt en wat daarvan ons aanbelangt, zoals nieuws van het Belgische Kanoverbond, de samenwerking met de sportklubs van achter het kanaal en de Neerpeltse sportraad, data van Bloso-monitorenkursussen.....

U ziet, er zijn dingen genoeg die vroeger omwille van hun aktueel karakter weinig kans hadden om eens in de Boegvaarder te verschijnen, terwijl ze nu volledig aan hun trekken kunnen komen in ons nieuw, klein Boegvaarderke.

Ook al verschijnt het Boegvaarderke gemiddeld tweemaandelijks, toch blijft het een spannende en prestigieuze onderneming. Daarom dat de mensen van de vaste redactie, nl Paul Broekx, Chel Renchens, Piet Vanhees, Wim Verhoeven en Frank Seutens, er zeker geen bezwaar tegen hebben dat hun groep met nog verscheidene andere vrijwilligers zal uitgebreid worden. Want zelfs voor interessant werk geldt nog dat het door vele handen licht wordt gemaakt.

Omdat een voorwoord als eerste artikel in een boekje verschijnt, heeft het veelal de pretentie om lang uit te vallen. Dat is dan nu weer maar eens gebeurd. Maar omdat dit de eerste uitgave is en de eerste mogelijkheid om te vertellen wat we met dit boekje willen, hoop ik dat de geduldige lezer mij deze lange inleiding vergeeft. In elk geval, laat eens wat reacties horen zodat we weten of we wel op de goede weg zijn. Samen met de hele redactieploeg, wens ik u verder nog al het beste voor 1980. We hopen dat U nog een gelukkig en een gezond nieuw jaar zult beleven.

Willem